

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ प्रसाद्येति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥
 नाहत्वा विनिवर्त्तिष्ये कर्णमधरणाजिरात् ॥ इति सत्येन ते पादौ स्पृशामि जगतीपते ॥ ३८ ॥ संजय उवाच ॥ इति ब्रुवाणं सुमनाः किरीटिनं युधिष्ठिरः
 प्राह वचो बृहत्तरं ॥ यशोऽक्षयं जीवितमीप्सितं ते जयं सदा वीर्यमरिक्ष्यं तदा ॥ ३९ ॥ प्रयाहि दृष्टिं च दिशं तु देवतायथाहमिच्छामि तवास्तु तत्तथा ॥ प्रयाहि
 शीघ्रं जहिकर्णमाहवे पुरंदरो वृत्रमिवात्मवृद्धये ॥ ४० ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि अर्जुनप्रतिज्ञायां एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ संजय उवाच
 प्रसाद्य धर्मराजानं प्रहृष्टेनांतरात्मना ॥ पार्थः प्रोवाच गोविंदं सूतपुत्रवधोद्यतः ॥ १ ॥ कल्पतां मे रथोभूयो युज्यतां च हयोत्तमाः ॥ आयुधानि च सर्वाणि सज्जतां मे
 महारथे ॥ २ ॥ उपावृत्ताश्चतुरगाः शिक्षिताश्चाश्वसादिभिः ॥ रथोपकरणैः सज्जा उपयां तु त्वरान्विताः ॥ ३ ॥ प्रयाहि शीघ्रं गोविंदं सूतपुत्रजिघांसया ॥ एवमुक्तो म
 हाराज फाल्गुनेन महात्मना ॥ ४ ॥ उवाच दारुकं कृष्णः कुरु सर्वं यथाब्रवीत् ॥ अर्जुनो भरतः श्रेष्ठ श्रेष्ठः सर्वधनुष्मतां ॥ ५ ॥ आज्ञप्तस्त्वथ कृष्णेन दारुको राजस
 त्तम ॥ योजयामास सरथं वैयाघ्रं शत्रुतापनं ॥ ६ ॥ सज्जं निवेदयामास पांडवस्य महात्मनः ॥ युक्तं तु तं रथं दृष्ट्वा दारुकेण महात्मना ॥ ७ ॥ आपृच्छ धर्मराजा
 नं ब्राह्मणान् स्वस्तिवाच्य च ॥ सुमंगलं स्वस्य यनमारुरोहरथोत्तमं ॥ ८ ॥ तस्य राजामहाप्राज्ञो धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ आशिषोऽयुक्तसततः प्रायात् कर्णरथं प्रति ॥
 ॥ ९ ॥ तमायां तं महेश्वासं दृष्ट्वा भूतानि भारत ॥ निहतं मे निरेकर्णं पांडवेन महात्मना ॥ १० ॥ बभूवुर्विमलाः सर्वादिशो राजन्समंततः ॥ चाषाश्च शतपत्राश्च क्रौं
 चाश्चैव जनेश्वर ॥ ११ ॥ प्रदक्षिणमकुर्वत तदा वै पांडुनंदनं ॥ बहवः पक्षिणो राजन्पुन्नामानः शुभाः शिवाः ॥ १२ ॥ त्वरयंतोर्जुनं युद्धे दृष्ट्वा रूपाववाशिरे ॥ कंकागृ
 ध्रावकाः श्येनावायसाश्च विशांपते ॥ १३ ॥ अग्रतस्तस्य गच्छंति मांसहेतोर्भयानकाः ॥ निमित्तानि च धन्यानि पांडवस्य शशंसिरे ॥ १४ ॥ विनाशमरिसैन्या
 नां कर्णस्य च वधं प्रति ॥ प्रयातस्याथ पार्थस्य महान् स्वेदो व्यजायत ॥ १५ ॥ चिंता च विपुला जज्ञे कथं चेदं भविष्यति ॥ ततो गांडीवधन्वानमब्रवीन्मधुसूदनः ॥
 दृष्ट्वा पार्थं तथा यातं चिंतापरिगतं तदा ॥ १६ ॥ वासुदेव उवाच ॥ गांडीवधन्वन्संग्रामे त्वया धनुषाजिताः ॥ न तेषां मानुषो जेता त्वदन्य इह विद्यते ॥ १७ ॥
 दृष्ट्वा हि बहवः शूराः शक्रतुल्यपराक्रमाः ॥ त्वां प्राप्य समरेशूरं ते गताः परमांगतिः ॥ १८ ॥ कोहिद्रोणं च भीष्मं च भगदत्तं च मारिषं ॥ विदानुविंदावावंत्यौकांबोजं च
 सुदक्षिणं ॥ १९ ॥ श्रुतायुषं महावीर्यमच्युतायुषमेव च ॥ प्रत्युद्गम्य भवेत्क्षेमी यो न स्यात्त्वमिव प्रभो ॥ २० ॥ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥